

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7Sžr/71/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1011200382                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.11.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Zdenka Reisenauerová     |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:1011200382.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. Q. K., Y., 2/ Mgr. W. K., bytom Y., zastúpení: JUDr. Ivan Jánošík, advokát, so sídlom Klincová 35, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, Odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, so sídlom Ružová dolina 27, Bratislava, za účasti: 1/ INTERSET Bratislava, s.r.o., so sídlom Židovská 3, Bratislava, IČO: 35 879 190, 2/ U. P., Q., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Xo 125/10-BP zo dňa 24.01.2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. januára 2014 č. k. 3S/43/2011-62, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 28. januára 2014 č. k. 3S/43/2011-62 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

#### I.

Napadnutým rozsudkom krajský súd vyhovel žalobe, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu uvedené v záhlaví tohto rozsudku tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správy katastra zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcom náhradu trov konania v sume 785,60,-€ na účet ich právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie správy katastra a postup im prechádzajúci nie sú v súlade so zákonom, a preto rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správy katastra zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu posudzoval v intenciách ustanovení § 59 ods. 1, 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise

vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len katastrálny zákon) v spojení s § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok), s poukazom na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorú právnu úpravu citoval postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu mal preukázané, že dňa 09.08.1999 uzavrelo Hlavné mesto SR Bratislava ako vlastníť bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na K. zmluvu o nadstavbe bytov so spoločnosťou STAVMET, spol. s r.o., Mikovíniho 8, Trnava ako stavebníkom, na základe ktorej mal stavebník za podmienok dohodnutých touto zmluvou postaviť jednopodlažnú nadstavbu na plochú strechu bytového domu a vytvoriť 10 nových bytových jednotiek o celkovej výmere podlahovej plochy 670,70 m<sup>2</sup>, pričom stavebník sa zaviazal najneskôr do 6 mesiacov od účinnosti zmluvy požiadať príslušný stavebný úrad o vydanie stavebného povolenia na nadstavbu bytov a zároveň do 12 mesiacov od právoplatnosti stavebného povolenia dokončiť nadstavbu bytov a vykonať ich kolaudáciu, najneskôr však do 31.12.2000. Vklad uvedenej zmluvy do katastra nehnuteľní bol povolený dňa 23.06.2000.

Na základe zmluvy uzavretej s Hlavným mestom SR Bratislava sa pôvodní žalobcovia stali vlastníťmi bytu č. X na X. poschodí predmetného bytového domu a ich vlastníctvo k bytu a spoluvlastníctvo k spoločným častiam, zariadeniam a príslušenstvu domu a k zastavanému pozemku bolo na základe vkladu povoleného dňa 30.05.2002 zapísané do katastra nehnuteľností na LV č. XXXX k.ú. Y..

Podľa zmlúv o prevode práv a povinností zo zmluvy o nadstavbe boli práva a povinnosti stavebníka prevedené zo spoločnosti STAVMET, spol. s r.o. na spoločnosť Annexus, spol. s r.o., ďalej na spoločnosť Interset Bratislava, s.r.o., Interset Group a napokon znovu na Interset Bratislava, s.r.o. a čiastočne na U. P. tak, ako to uviedli žalobcovia v dôvodoch žaloby.

S právnymi účinkami dňom 05.02.2010 povolila správa katastra vklad vlastníckeho práva k 36 rozostavaným bytom v predmetnom bytovom dome na K. v prospech postupníka Interset Bratislava, s.r.o., Židovská 3, Bratislava. Na základe rozhodnutia správy katastra bol povolený vklad vlastníckeho práva k 5 rozostavaným bytom v dome v prospech U. P. a to na základe zmluvy o postúpení a prevzatí práva a povinností uzavretej so spoločnosťou Interset Bratislava, s.r.o.

Písomným podaním doručeným správe katastra dňa 22.07.2010 požiadali navrhovatelia o opravu chyby v katastrálnom operáte a to z dôvodov, ktoré viedli žalobcov k podaniu žaloby.

Správa katastra rozhodnutím č. X-1134/10 zo dňa 29.09.2010 nevyhovela návrhu na výmaz rozostavaných bytov v predmetnom bytovom dome vedených na LV č. XXXX v k.ú. Y. a to z dôvodu, že nakoľko na LV č. XXXX k.ú. Y. boli zápisy vlastníckeho práva k rozostavaným bytom vykonané v súlade s listinami, o ktorých bolo právoplatne rozhodnuté v konaní o povolení vkladu a prípadné posúdenie zákonnosti postupu správy katastra pri rozhodovaní o návrhu na vklad nespadá pod inštitút opravy chyby, ale do právomoci prokuratúry, ako i z dôvodu, že došlo na dotknutých nehnuteľnostiach k ďalším právnym zmenám, správa katastra nemôže vykonať výmaz vlastníckeho práva v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte.

Proti uvedenému rozhodnutiu podali žalobcovia odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím č. Xo 125/10-BP zo dňa 24.01.2011 zamietol a rozhodnutie správy katastra potvrdil.

Krajský súd uznesením zo dňa 30.08.2012 (č. k. 3S 43/2011-30) pribral do konania účastníkov správneho konania U. P. a spoločnosť Interset Bratislava, s.r.o., nakoľko zrušením napadnutého rozhodnutia by mohli byť dotknuté ich práva a povinnosti (§ 250 ods. 1 O.s.p.).

Uznesením zo dňa 05.09.2013 (č. k. 3S 43/2011-46) krajský súd pripustil zmenu účastníkov na strane žalobcov tak, že namiesto doterajších žalobcov JUDr. R. K. a RNDr. P. K. vstúpili do konania Ing. Q. K. a Mgr. W. K..

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného i rozhodnutie správy katastra sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, nakoľko dôvody rozhodnutí nedali žalobcom odpoveď na ich skutkové aj právne námietky a najmä nezodpovedali otázku, prečo je možné, aby na LV č. XXXX k.ú. Y. bolo bez doloženia znaleckého posudku o stupni rozostavanosti zapísané vlastníctvo k 36 rozostavaným bytom, ktorých zhotovenie nebolo predmetom žiadnej zmluvy o nadstavbe s vlastníkmi bytov, a najmä ktoré v skutočnosti rozostavané nie sú a nikdy neboli. Považoval za právne neudržateľný argument žalovaného, že k zmene počtu bytov došlo titulom zmeny projektovej dokumentácie, avšak pri zachovaní pôvodnej podlahovej plochy, pretože týmto spôsobom by bolo možné oprávnenia stavebníka a najmä predmet vlastníctva meniť bez súhlasu druhej zmluvnej strany.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a priznal žalobcom právo na náhradu trov pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a právneho zastúpenia advokátom.

## II.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietla.

V dôvodoch odvolania žalovaný namietal, že súd prvého stupňa na základe skutkových zistení vyvodil nesprávny právny záver a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Žalovaný považoval rozsudok krajského súdu za nedostatočne odôvodnený. K skonštatovaniu krajského súdu, že správny orgán nepostupoval v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku, keď rozhodnutie riadne neodôvodnil uviedol, že katastrálny úrad (ako i správa katastra) riadne odôvodnil napadnuté rozhodnutie, dajúc do pozornosti uznesenie NS SR sp. zn. 2 Sžo 80/2007 zo dňa 16.04.2008.

Žalovaný tiež nesúhlasil s argumentáciou krajského súdu, že preskúmané rozhodnutie je v rozpore s § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p., t.j. rozhodnutie je nezákonné pre jeho nepreskúmateľnosť v dôsledku nedostatku dôvodov. Konštatoval, že zákonodarcu upravil konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte v ust. § 59 a nasl. katastrálneho zákona presne a zrozumiteľne, a v tomto konaní môže opraviť len chyby v údajoch, ktoré vznikli pri zápise dohôd, verejných a iných listín do katastrálneho operátu, pričom táto skutočnosť sa na základe prešetrenia nepreukázala, t.j. údaje v katastri nehnuteľností sú v súlade so zmluvami, ktoré tvorili prílohy návrhov na vklad v predmetných konaniach.

Žalovaný tiež uviedol, že v rozhodnutí poukázal na to, že správa katastra nemôže v tomto katastrálnom konaní nad rámec stanovený zákonmi zrušiť zápis listín, alebo zasahovať do znenia zmlúv a dohôd a listín, ktoré boli zapísané do KN a de facto meniť predmet prevodu, alebo jeho časť, ale len opraviť chyby, ktoré vznikli pri zápise týchto dohôd do KN. Tvrdil, že predmetom tohto konania nie je reštituovanie stavu údajov katastra pred zápisom vyššie uvedených rozhodnutí o povolení návrhov na vklad vlastníckeho práva. Zároveň poukázal na skutočnosť, že všetky vydané rozhodnutia sú právoplatnými rozhodnutiami, ktoré neboli právoplatne zrušené súdom, resp. právoplatným rozhodnutím o proteste prokurátora. Vyslovil záver, že z uvedeného jednoznačne vyplýva, že návrhu navrhovateľov na výmaz rozostavaných bytov v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte podľa ust. § 59 a nasl. nie je možné vyhovieť a zistený skutkový stav je v súlade s výrokom rozhodnutí katastrálneho úradu ako i správy katastra.

Výtýkal krajskému súdu, že v rozsudku uvedeným meritom veci sa vôbec nezaoberal a vady skutkových zistení, o ktoré katastrálny úrad resp. správa katastra opierali svoje rozhodnutia neskonštatoval. Ďalej žalovaný uviedol, že zápisy rozostavaných bytov vykonávané správami katastra formou poznámky v časti Iné údaje na listoch vlastníctva do novely katastrálneho zákona (zákonom č. 173/2004 Z.z.), boli len technickým realizovaním zápisov týchto bytov reagujúcim na množstvo vkladov práv vyplývajúcich zo zmlúv o nadstavbe bytov v bytových domoch, pričom takýto zápis na list vlastníctva nebol upravený zákonom a ani iným všeobecne záväzným predpisom (bol len ustálenou

praxou) a ani zápis bytov formou poznámky nebránil však stavebníkom bytov s ich nakladaním prípadne prevodmi práv a povinností zo zmlúv o nadstavbe. Žalovaný opätovne poukázal na to, že predmetom návrhu navrhovateľov na opravu chyby v katastrálnom operáte podľa ust. § 59 a nasl. katastrálneho zákona bol však výmaz rozostavaných bytov, nie technika alebo spôsob ich evidencie na konkrétnom liste vlastníctva, ktorá je de facto dôvodom zrušenia napadnutého rozhodnutia súdom. Tvrdil, že v preskúvanom rozhodnutí uvedené prešetrenie zápisov rozostavaných bytov nie je skutkovým zistením, o ktoré správny orgán opiera svoje rozhodnutie.

Žalovaný považoval skonštatovanie krajského súdu, že postup správy katastra v súvislosti so zápisom 36 bytov do katastra nehnuteľností považuje za nezákonný, za posúdenie a prešetrenie nad rámec súdneho prieskumu podľa piatej časti O.s.p., keď predmetom tohto konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného (č. Xo 125/10-BP zo dňa 24.1.2011), resp. rozhodnutia, ktoré mu predchádzalo, a to rozhodnutia správy katastra (č. X-1134/10 zo dňa 29.9.2010), a to najmä či bolo možné návrhu účastníčky konania podľa ust. § 59 a nasl. katastrálneho zákona vyhovieť, pričom rozhodnutie o povolení vkladu napadnutému rozhodnutiu žalovaného nepredchádza (ani obsahovo), nebolo predmetom súdneho prieskumu a navyše bolo dotknuté ďalšími právnymi zmenami, v ktorej súvislosti dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sž 98-102/02 zo 17. decembra 2002.

Záverom žalovaný konštatoval, že medzi namietanou nezákonnosťou v rozsudku súdu a zrušením napadnutého rozhodnutia musí existovať vzťah určitej proporcionality. K zrušeniu rozhodnutia by mal súd pristúpiť najmä vtedy, ak by zistil, že k porušeniu zákona došlo v nezanedbateľnej miere a s intenzitou spochybňujúcou zákonnosť správneho konania a rozhodovania ako celku, dajúc do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. 7 A 85/2001-43 a rozhodnutie NS SR publikované pod R 122/2003. Ďalej žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžr 185/2012 zo dňa 24.09.2013, ktorým bolo rozhodované v identickej veci. Ďalej žalovaný uviedol, že krátkou cestou na pojednávaní dňa 28.01.2014, predložil krajskému súdu kópiu rozsudku Okresného súdu Bratislava II. a uznesenie Krajského súdu v Bratislave 2Co 202/2013 zo dňa 12.07.2013, ktorým súd určil, že rozostavané byty na LV č. XXXX k.ú. Y. neexistujú a uvedený rozsudok ako záznamu schopná listina bol predmetom zápisu do katastra nehnuteľností.

Žalobcovia sa na odvolanie žalovaného nevyjadrili a odvolací návrh nepodali.

### III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že doposiaľ neboli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie vo veci s konečnou platnosťou, a preto bolo potrebné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správy katastra a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcov uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie pôvodných žalobcov a potvrdil prvostupňové rozhodnutie správy katastra, ktorým rozhodnutím správa katastra nevyhovela návrhu žiadateľov na opravu chyby v katastrálnom operáte.

Podľa § 247 ods. 1, 2, 3 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 249 ods. 1, 2 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250 ods. 1, 2, 3, 4, 5 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Ak sa rozhodnutím a postupom správneho orgánu cítia na svojich právach ukrátené viaceré osoby, môžu podať spoločnú žalobu. Účastníkmi konania sú tiež tí, na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv so žalobcom musí tiež vzťahovať rozhodnutie súdu (§ 91 ods. 2).

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Návrh podľa § 92 ods. 2 možno v konaní podľa tejto časti podať, len ak neuplynula lehota podľa § 250b ods. 1.

Súd prvého stupňa náležite nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem Občianskeho súdneho poriadku, čím sa dopustil takého procesného pochybenia, na ktoré odvolací súd musel prihliadnuť, keďže prvostupňový súd svojím postupom odňal účastníkovi konania právo na prístup k súdu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich zo súdneho spisu vyplýva, že súd prvého stupňa síce uznesením zo dňa 30.08.2012 č. k. 3S 43/2011-30 pribral do konania účastníkov správneho konania a to

U. P. a spoločnosť Interset Bratislava, s.r.o., nakoľko zrušením napadnutého rozhodnutia by mohli byť dotknuté ich práva a povinnosti v súlade s § 250 ods. 1 O.s.p., avšak v konaní pokračoval a dokonca rozhodol v merite veci napadnutým rozsudkom napriek tomu, že doporučená zásielka súdu, ktorou sa spoločnosť Interset Bratislava, s.r.o. doručovalo uznesenie súdu o pribratí do konania, ako aj následné zásielky súdu, ktorými súd doručoval tomuto účastníkovi oznámenia súdu, listiny, ako aj napadnutý rozsudok, sa súdu prvého stupňa vrátili späť s vyznačením príslušnej pošty, že adresát je neznámy. Uvedeným postupom súd prvého stupňa odňal tomuto účastníkovi právo, napriek tomu že rozhodol o jeho pribratí do konania, konať pred súdom, podávať vyjadrenia, resp. opravné prostriedky. Uvedený postup súdu prvého stupňa preto odvolací súd musel vyhodnotiť ako formalistický a arbitrárny, majúci za následok nezákonnosť postupu súdu podmieňujúceho zákonnosť napadnutého rozsudku.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisu mal odvolací súd ďalej preukázané, že právny zástupca pôvodných žalobcov JUDr. R. K. a RNDr. P. K. na pojednávaní súdu dňa 02.07.2013 uviedol, že došlo k zmene na strane žalobcov a to kúpnu zmluvou podľa V-25475/11 zo dňa 22.11.2011 s tým, že na strane žalobcov budú vystupovať Q. K. a W. K. a súčasne predložil plnomocenstvo nových vlastníkov bytu. Následne prvostupňový súd uznesením zo dňa 05.09.2013 č. k. 3S 43/2011-46 pripustil zmenu účastníkov na strane žalobcov tak, že namiesto doterajších žalobcov JUDr. R. K. a RNDr. P. K. vstúpili do konania Ing. Q. K. a Mgr. W. K., s ktorými pokračoval v konaní a vo veci rozhodol v merite veci.

Podľa § 246 ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 92 ods. 1 až 5 O.s.p. na návrh účastníka môže súd pripustiť, aby do konania vstúpil ďalší účastník. Súhlas toho, kto má takto do konania vstúpiť je potrebný, ak má vystupovať na strane navrhovateľa.

Ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

Súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v odseku 2, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa; súhlas odporcu alebo toho, kto má vstúpiť na jeho miesto, sa nevyžaduje. Právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.

Za súhlasu účastníkov môže súd pripustiť, aby navrhovateľ alebo odporca z konania vystúpil a aby na jeho miesto vstúpil niekto iný. Ak má byť takto zamenený navrhovateľ, treba, aby s tým súhlasil i ten, kto má na jeho miesto vstúpiť.

Ak je potrebný súhlas účastníkov alebo toho, kto má vstúpiť do konania, súd ich vyzve na vyjadrenie do 15 dní od doručenia návrhu podľa odsekov 1, 2 alebo odseku 4; o návrhoch súd rozhodne do 30 dní od ich doručenia alebo do 30 dní od vyjadrenia dotknutých osôb, ak je potrebný ich súhlas.

Zo skutkových zistení je zjavné, že súd prvého stupňa rozhodoval o zámene účastníkov na strane žalobcov na návrh právneho zástupcu pôvodných žalobcov podľa § 92 ods. 2 O.s.p. v rozpore s právnou úpravou ustanovenou v § 250 ods. 5 O.s.p. (Návrh podľa § 92 ods. 2 možno v konaní podľa tejto časti podať, len ak neuplynula lehota podľa § 250b ods. 1).

Vzhľadom na uvedené procesné pochybenia súdu prvého stupňa sa odvolací súd nemohol zaoberať

meritom veci.

Odvolací súd však vychádzajúc zo skutkových zistení daného prípadu poznamenáva, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či žalovaný správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namietá nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach a súčasne rozsahom určeným predmetom konania a rozhodovania správnych orgánov oboch stupňov. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Odvolací súd súčasne dáva do pozornosti, že predpokladom vykonania opravy chyby v operáte katastra nehnuteľností správou katastra podľa § 59 ods. 1 katastrálneho zákona je zistenie, či už na základe návrhu alebo z úradného postupu, že údaje katastra sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinnou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra. Predmetom konania o oprave chyby v operáte katastra nehnuteľností správou katastra podľa §§ 59 ods. 1 a nasl. katastrálneho zákona nemôže byť posudzované konanie a rozhodovanie o vklade vlastníckeho práva na základe listiny a v tomto konaní nemôžu byť posudzované ani pochybenia v postupe správy katastra v vkladovom konaní, z ktorých dôvodov predmetom konania podľa §§ 59 a nasl. katastrálneho zákona nie je a nemôže ani byť obnova stavu údajov katastra pred zápisom rozhodnutí o povolení návrhov na vklad vlastníckeho práva. Z uvedených dôvodov, ak boli v dôsledku vkladového konania a rozhodnutia o vklade vlastníctva na základe sporných listín dotknuté vlastnícke práva dotknutej osoby k nehnuteľnostiam rozhodnutiami správnych orgánov, nie je dotknuté jej právo domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva v inom a to v občiansko-právnom konaní na príslušnom súde, keďže len súd v občiansko-právnom konaní začatom na základe vlastníckej žaloby preskúmava, či právny titul, na základe ktorého bol právoplatne vykonaný zápis do katastra, bol urobený v súlade s právnymi predpismi platným v čase jeho vzniku.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 2.

Povinnosťou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude predovšetkým sa vysporiadať s otázkou pribratia účastníkov do preskúmavacieho konania a následne s nimi v tomto konaní konať a vo veci samej opätovne rozhodnúť.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodoval. Povinnosťou súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 v novom rozhodnutí vo veci samej bude opäť rozhodnúť o náhrade trov konania, pričom súčasne rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.